

GEO-GASS.

OLJE OG GASS forekommer ofte sammen i naturen, men i mange år har gassen fra oljeutvinnernes side vært betraktet som et nødvendig onde. Tilsvarende forekommer gass ofte i store lommer i kull-leier, og i kullgruber har den vært nærmest fryktet, da den har forårsaket mange eksplosjoner og ulykker. Det eneste gode man tidligere fant ved gassen i oljebrønnene var at den skapte det meste av det trykket som fikk oljen til å flyte opp til overflaten. I over 100 år har derfor natthimmelen over verdens oljekilder vært opplyst av flammer fra etterhvert milliarder av kubikkmeter med gass som man sørget for å bli kvitt på denne måte.

Fremdeles foregår slik brenning, kanskje mest over de store oljefelter rundt om i den persiske gulf, langt borte fra potensielle brukere og ennå uten økonomiske forutsetninger til å bli tatt vare på og transportert til de store markedene. Men forholdene er i ferd med å endre seg. Streng restriksjoner på brenning er innført blandt annet i USA. Der føres nå gassen gjennom enorme rørsystemer fram til bedrifter og millioner av husholdninger og spiller en økende rolle i energiforsyningen.

Hittil har man beveget seg ned til dybder av 3000 – 4000 meter for å finne oljen og gassen. Det kommer imidlertid nå jevnlig interessante meldinger om boringer ned til hele 10 000 – 12 000 meters dyp, etter anvisninger fra geologer som har gått "utradisjonelle veier" i sin forskning. På slike dyp har man en rekke steder på kloden såkalte "geopressede soner", hvor det nesten ufattelige trykk av 11 000 pund pr.kvadrattomme og temperaturer på ca. 200 grader Celsius eksisterer. I porøse steinsorter og ofte i saltvann på disse

NORSK STEIN-HOBBY

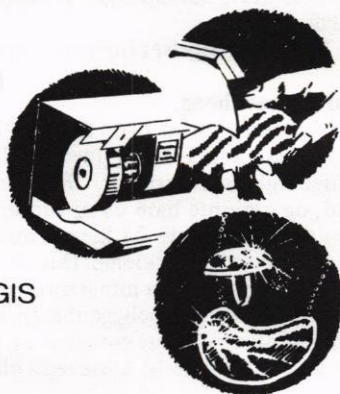
VALDRESGATE 2, OSLO 4.

STORT UTVALG I UTSTYR FOR
SMYKKESTEINSLIPING,
TROMLING OG SAGING.

SØLV OG FATNINGER
FOR SMYKKELAGING.

DEMONSTRASJON OG KURS GIS
I VÅRT SLIPEVERKSTED.

TLF. 35 26 29

ÅPNINGSTIDER:

MANDAG OG ONSDAG KL. 14 00 – 19 00, LØRDAG KL. 10 00 – 15 00

dyp eksisterer "ukonvensjonelle" gassressurser i mengder som man nå vet må være nærmest astronomiske! Man har begynt å kalle gassen der nede for geo-gass. Det er i hovedsaken ren metan, langt renere, ser det ut til, enn den gassen man kjenner forøvrig.

Frem til nå har denne gassen og disse sonene vært lite forstått og kjent utover en engere krets av fagfolk, og undersøkelser og boringer har i stor grad vært omgitt av hemmelighetskremmeri og ført til feilaktige gjetninger og uttalelser fra en rekke hold. Således hevder noen at vi ennå ikke har god nok teknologi til å komme ned på disse dybdene og få geogassen opp. Andre mener at saltvannet der nede fra, som gassen har vært komprimert i, kan bli vanskelig å bli kvitt i naturen. Atter andre hevder at de økonomiske forutsetninger idag ikke er tilstede for å begynne å utnytte forekomstene, og man kan sogar høre sterk tvil om at forekomstene er så enorme som visse fagfolk vil ha det til (anslagene varierer fra 3000 til 30000 års forbruk på dagens grunnlag). Siden gassen der nede forekommer i så komprimert form:

Hvis man tenker seg et fat med geo-gass-saltvann brakt opp til overflaten, vil opptil 1000 kubikkfot med gass frigjøres! Gassen vil selvsagt frigjøres gradvis underveis oppover fra vannet, etterhvert som trykket gir seg. Denne sterke komprimeringen har tildels vært oversett av mange som skulle ha forutsetninger for å bedømme forekomstene.

Det som må sies å være "Nytt fra fremtiden" for svært mange denne gang, er at ingen av de negative anførelse jeg ramset opp fra "tivilernes leir" ovenfor, ser ut til å holde stikk. Geo-gassen kan om få år komme til å spille en hovedrolle i den videre energiutviklingen også fordi den blandt annet befinner seg "rett utenfor stuedørene" til mange vestlige land, såsom sydlige del av USA og Nord-Europa, inkludert Norge. Av mange grunner vil geogass bli åpent samtaleemne og gitt behørig oppmerksomhet senest innen utgangen av 1981, da spesielle informasjon er bebudet gjort alment kjent fra amerikansk hold.